



**12 НАСОКИ ЗА
МЕЃУВЕРСКИ
ДИЈАЛОГ НА
ЛОКАЛНО НИВО**



The Congress



Le Congrès

COUNCIL OF EUROPE



CONSEIL DE L'EUROPE

ЗНАЕЊЕ И РАЗБИРАЊЕ НА ЛОКАЛНАТА СОСТОЈБА СО РЕЛИГИИТЕ

01 Локалните власти се повикуваат да ја воочат растечката улога што религијата ја има во моментов во **градењето на индивидуални и колективни идентитети** и нејзиното влијание врз социјализацијата и создавањето на општествената репрезентативност, како и врз погледите на граѓаните на светот. Религијата претставува одраз и резултат на системот на уверувања, кои се пренесуваат од генерација на генерација, и израз на лојалноста кон традицијата. Таа помага во оформување на начинот на размислување на луѓето и во воспоставување на вредности и правила на однесување.

02 Овие власти мора да имаат **добро познавање** на релативната големина на локалните религиозни групи и начинот на кој тие се организирани. Тие треба да покажат дека се свесни за тоа дека преку наставата, обуката и услугите што ги даваат, активностите на локалните религиозни организации

се од вистинска корист за јавноста. Тие им нудат на нивните припадници чувство на самобитност и чувство дека се полноправни учесници во локалните заедници, помагајќи во воспоставувањето на општествени односи. Свеста за улогата на етничките и/или религиозните малцинства може корисно да биде проследена со еднаква свест за латентната власт на **мнозинството** кое, општо земено, има квази-монопол врз локалните нивоа на власт. Таквиот пристап ќе спречи малцинствата да бидат потиснати, наспроти нивната волја, во дефанзивна положба. Посебно внимание треба да се посвети на семејствата, особено на мајките, кои помагаат во пренесување на културните вредности на следните генерации, со став на отвореност кон општеството.

03 Религиозните организации не треба да се сметаат за хомогени ентитети, туку за организации кои понекогаш и самите се изложени на **конфликтни погледи**. Одлуката на локалните власти за тоа кон кои соговорници ќе бидат отворени за дијалог, едновременно наоѓајќи се во позиција да влијаат врз заедницата, има клучно значење како за сегашноста, така и за иднината.

ПРОМОВИРАЊЕ НА МЕЃУСЕБНОТО РАЗБИРАЊЕ ПОМЕЃУ УЧЕСНИЦИТЕ ВО ДИЈАЛОГОТ

04 Локалните власти мора да придонесат во процесот на **откривање на останатите култури**, преку почитување на културните сличности и разлики, разбирање на оние лица чиј изглед се разликува и отстапува од локалните обичаи и практики, како и да споделуваат и дистрибуираат вакви информации. Тоа можат да го направат преку поддршка на предавања за различни теми од областа на религиите со цел да се развива културно знаење, а не религиозни практики. Таквото образование, во училиште и преку граѓански религиозни центри, ќе биде клучен фактор во поттикнување на отвореност и порив за знаење. Отвореноста кон другите може исто така да разбуди и желба за подобро разбирање на сопствената вера и сопствените лични и општествени вредности, и на тој начин, преку подобра културна свест да се намали ризикот од радикализација. Овие активности треба да се раководат од желбата да се создадат услови за еднаквост помеѓу жените и мажите и да се обезбеди тие заложби да станат реалност.

05 Локалните власти мора да идентификуваат **подобни моменти** за развивање на заедничко знаење и лични директни контакти, како и за намалување на чувството на недоверба, па дури и страв. Целта треба да биде постојано напредување од непознавање кон знаење, од знаење кон разбирање и од разбирање кон доверба. Како активности погодни во таа насока, може да се организираат посети на места за исповед на верата или места каде се одржуваат годишни меѓукултурни и меѓуверски форуми или фестивали. Ова може да биде проследено со основање на совети за меѓукултурни и меѓуверски односи, чија главна активност би била меѓусебна размена на погледи и ставови.

ВОСПОСТАВУВАЊЕ НА ПАРТНЕРСТВА

06 Локалните власти се наоѓаат на **фронталната линија** и нивното активно присуство на терен, нивното познавање на сите оние кои се засегнати и нивниот капацитет за иновативен приод, им дава водечка и целосно **легитимна** улога во однос на религиозните активности. При тоа, нивните дискусии и активности мора да се раководат од начелата на отвореност, иновативност и експерименталност.

07

Улогата на локалните власти во промовирање на дијалогот и воспоставување

на партнерства ќе биде многу поделотворна и валидна на долгорочен план, доколку **од самиот почеток се исполнат одредени услови:**

- ▶ почитување на законитоста;
- ▶ промоција на еднаквоста помеѓу жените и мажите;
- ▶ религиозна неутралност и недискриминација;
- ▶ транспарентност на сите активности.

08

Локалните власти не треба да бидат директно вклучени во водењето на меѓуверскиот

дијалог. Начелата на субсидијарност и религиозната автономија треба да бидат граница при давањето на официјални спонзорства или организирањето на таквиот дијалог. Нивниот официјален став всушност треба да биде **не-незинтересираност и немешање**. Локалните власти треба да имаат улога на поттикнувачи, олеснувачи, или доколку е потребно, на регулатори, врз основа на јасно дефинирани и договорени цели. Тргувајќи од ова становиште, односно од становиштето на проучена неутралност, меѓуверскиот дијалог ќе се заснова на разумот наместо на верата, на знаењето наместо на уверувањето.

09

Нагласувајќи го значењето на признавањето и довербата, локалните

власти можат да обезбедат религиите да се прифатат не како проблем, туку како **ресурс**, преку усвојување на позитивен став кон демократското управување со плурализмот. Нивните активности треба да бидат насочени кон две цели: воспоставување на **покохерентна организациска** структура за локалните верски уверувања и зајакнување на **општествената кохезија**. Телата и партнерите вклучени во дијалогот не треба да ја надминуваат својата улога и треба да го сметаат дијалогот, првенствено, за заедничко добро што треба да се охрабрува.

10

Активностите, како што се управувањето со места каде се исповеда верата, треба да бидат насочени кон постигнување рамнотежа и хармонија и поттикнување поголема отвореност, а не да водат кон гетоизација. Ова значи дека **меѓуверскиот пристап** постепено треба да преовлада над мултиверскиот пристап. Активностите на локалната власт треба да се раководат од идејата за промоција на споделеното верување во Бога, кој има многу лица.

11 Грижата на локалните власти за религиозниот диверзитет и меѓуверскиот дијалог треба да се одрази на јасен начин во локалните општествени, спортски, образовани, урбани и културни политики, како и во нивните односи со локалните здруженија, давајќи им на тој начин **трансверзална димензија**. Таа грижа мора да влијае и да обезбедува информации за сите области на нивното дејствување, а не да претставува посебна област. Доколку сите кои се засегнати се спремни да се слушнат еден со друг, тогаш ќе може да се постигне она што Канаѓаните го нарекуваат „**разумно приспособување**“, што значи дека на верниците им се дава максимална можност да ги изразуваат своите религиозни уверувања, сè додека тоа не е спротивно на останатите фундаментални права.

ОЦЕНКА

12 Во консултација со локалните религиозни организации, локалните власти треба однапред да определат какви **критериуми и индикатори** ќе се применуваат при оценување на ефектите од нивниот меѓукултурен и меѓурелигиозки дијалог. Тука може да се вбројат проширување на сознанија и експертиза, воспоставување на мрежа за размена помеѓу различни вери или обуки и информативни центри. Исто така, може да се воспостават контакти со претставници на други локални власти за да се споредат активностите и да се изгради сопствен пристап.

За Конгресот на локалните и регионалните власти, промоцијата на меѓурелигискиот и меѓукултурниот дијалог претставува клучен елемент на дијалогот меѓу различните групи од кои се составени локалните заедници.

Тој претставува делотворна алатка во борбата против нетолеранцијата и радикализацијата и придонесува за зајакнување на „заедничкиот соживот“ со взаемно почитување.

Конгресот започна да работи на оваа тема на две конференции, организирани во 2006 и 2010 година во Монтчанин, Франција. На овие две конференции имаше дискусија во која учествуваа претставници на локалните власти, академската заедница, меѓународните организации и верските лидери, а која се фокусираше на улогата на локалните власти во меѓурелигискиот дијалог – особено за размената на добри практики, начелата на секуларизмот, верското образование, обуката на верските лидери и финансирањето на места за исповед на верата. Овие 12 начела се комплементарни на идеите претставени во Белата книга на Советот на Европа за меѓукултурниот дијалог „Заеднички соживот на еднакви со дигните“ усвоена во 2008 година.

www.coe.int/congress-intercultural
congress.intercultural@coe.int

Објавено: март 2016

MKD

www.coe.int

Советот на Европа е водечка организација за човекови права на континентот. Организацијата ја сочинуваат 47 држави членки, од кои 28 се едновремено и членки на Европската унија. Конгресот на локални и регионални власти е институција на Советот на Европа одговорна за јакнење на локалната и регионалната демократија во неговите 47 држави членки. Составен од два дома - Дом на локалните власти и Дом на региони – и три комитети, тој обединува 648 избрани претставници кои застапуваат повеќе од 200.000 локални и регионални власти.



The Congress

Le Congrès

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE